

- 2) Artykuł 20 szóstej dyrektywy 77/388 zmienionej dyrektywą 95/7 należy interpretować w ten sposób, że wymaga on przeprowadzenia korekty odliczeń podatku od wartości dodanej dokonanych w związku z towarami lub usługami objętymi art. 17 ust. 5 tej dyrektywy wskutek przyjęcia podczas okresu rozpatrywanego okresu korekty kryterium podziału tego podatku, stosowanego dla celów obliczenia odliczeń, odbiegającego od metody określania prawa do odliczenia przewidzianej w owej dyrektywie.
- 3) Ogólne zasady prawa Unii pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one mającym zastosowanie przepisom krajowym, które nie ustanawiają w sposób wyraźny korekty podatku naliczonego w rozumieniu art. 20 szóstej dyrektywy zmienionej dyrektywą 95/7 po dokonaniu zmiany kryterium podziału podatku od wartości dodanej, używanego dla celów obliczenia niektórych odliczeń, ani nie przewidują przepisów przejściowych, jakkolwiek podział podatku naliczonego dokonany przez podatnika wedle klucza podziału mającego zastosowanie przed tą zmianą został uznany w sposób ogólny jako prawidłowy przez najwyższy organ sądowiczy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 22.9.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (VEGAP)/Administración del Estado, Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC)

(Sprawa C-470/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna i przemysłowa — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 5 ust. 2 lit. b) — Prawo do zwielokrotniania — Wyjątki i ograniczenia — Kopia na użytek prywatny — Godziwa rekompensata — Finansowanie z budżetu państwa — Dopuszczalność — Przesłanki]

(2016/C 296/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (VEGAP)

Strona pozwana: Administración del Estado, Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC)

Przy udziale: Sociedad de Gestión (AISGE), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Entidad de Gestión, Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Sentencja

Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie istnieniu systemu godziwej rekompensaty z tytułu kopii na użytek prywatny, który – podobnie jak system, którego dotyczy postępowanie główne – jest finansowany z budżetu państwa w sposób uniemożliwiający zagwarantowanie, że koszt tej godziwej rekompensaty będzie ponoszony przez użytkowników kopii sporządzonych na użytek prywatny.

(¹) Dz.U. C 7 z 12.1.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – Sabine Hünnebeck/Finanzamt Krefeld

(Sprawa C-479/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE — Podatek od darowizn — Darowizna nieruchomości położonej na terytorium krajowym — Krajowe przepisy przewidujące kwotę wolną od podatku wyższą w przypadku rezydentów niż w przypadku nierezydentów — Istnienie systemu prawa wyboru, który umożliwia każdej osobie mającej miejsce zamieszkania w państwie członkowskim Unii skorzystanie z wyższej kwoty wolnej od podatku)

(2016/C 296/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sabine Hünnebeck

Strona pozwana: Finanzamt Krefeld

Sentencja

Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym w wypadku darowizn pomiędzy nierezydentami, przy braku szczególnego wniosku nabywcy, skorzystanie ze sposobu obliczania podatku z zastosowaniem obniżonej kwoty wolnej od podatku. Postanowienia te stoją również na przeszkodzie, w każdym razie, przepisom krajowym przewidującym, na wniosek tego nabywcy, skorzystanie ze sposobu obliczania podatku z zastosowaniem podwyższonej kwoty wolnej od podatku obowiązującej w wypadku darowizn, których stroną jest przynajmniej jeden rezydent, przy czym skorzystanie z tej możliwości przez niebędącego rezydentem nabywcę powoduje zsumowanie, dla celów obliczenia podatku należnego tytułem danej darowizny, wszystkich darowizn otrzymanych przez tego obdarowanego od tej samej osoby w okresie dziesięciu lat poprzedzających tę darowiznę i dziesięciu lat następujących po niej.

(¹) Dz.U. C 34 z 2.2.2015.